

ΌΧΙ ΣΤΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ

Πρωταρχικός ρόλος του κρατικού συστήματος είναι η παγίδευση του ατόμου στο δίχτυ που το ίδιο έχει κατασκευάσει ώστε να κάνει εφικτή τη χρησιμοποίηση των μελών της κοινωνίας, προς το όφελός του.

Έυκολη λοιπόν λεία για το κράτος, ο άνθρωπος της μικρής ηλικίας που εθελοντικά ή όχι έχει τυφλωθεί και φιμωθεί, από το δίχτυ του συστήματος, μέσα από ένα 12χρονο εκπαιδευτικό βασανισμό διδάσκοντας α-μείληκτα και δογματικά τις απόψεις που οι ίδιοι έχουν κρίνει ως αναγκαίες και τους θεσμούς που χειραγωγούν την κοινωνία.

Μας μιλούν για το σεβασμό που πρέπει να δείχνουμε προς την οικογένεια η οποία μας δίνει αξίες και πρότυπα, όχι όμως και την ευκαιρία να δράσουμε με τον δικό μας τρόπο και να διαμορφώσουμε το δικό μας χαρακτήρα.

Μας μιλούν για τη θρησκεία και τη θεία δύναμη που θα μας σώσει αφήνοντας έτσι τον άνθρωπο απαθή, στην προκατασκευασμένη μοίρα του τη δυστυχία.

Μας μιλάνε για φιλοπατρεία και για εθνικές ρίζες, οι οποίες μας θέλουν παντοτινούς εχθρούς των κοντινών λαών.

Μας μιλάνε για δικαιοσύνη και αξιοκρατία τη στιγμή που το χρήμα και το μέσον κυβερνούν την παράλογη λογική του κόσμου τούτου.

Όλα αυτά λοιπόν σε συνδιασμό με την επιβολή της βαθμολογίας και με το αν είμαστε υποδειγματικοί μαθητές, θα μας έχουν πάντα κρατημένη μια θέση στον παράδεισό τους ο οποίος αποτελείται απο ρατσισμό, απανθρωποποίηση και βασανισμό της ανθρώπινης ψυχής.

Για την κοινωνία της σύψης μια λέξη αρκεί: ΜΙΣΟΣ

